

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

לפני כבוד השופטת מיכל שביט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריאל יהודה שלום

הנאשם

גזר דין

האשמה ומהלך הדיון

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות הבאות: **נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור (אוויר נשוף)** - עבירה לפי סעיף 362(3) יחד עם 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**") ; **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 262(2) לפקודת התעבורה ; **מהירות מ-51 קמ"ש מעל, דרך שאינה עירונית** - עבירה לפי סעיף 54(א) לתקנות התעבורה, תש"ל-1970.

2. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, בתאריך **03.12.2023** בסמוך לשעה **04:20**, נהג הנאשם ברכב פרטי, שפרטיו בכתב האישום, בכביש 1 בק"מ 33 בסמוך למחלף לטרון מכיוון מזרח לכיוון מערב. אותה העת, נהג הנאשם ברכב כאשר הוא שיכור, בכך שבדוגמה של אוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו **644 מיקרוגרם**, העולה על המידה הקבועה. באותן נסיבות, **נכשל הנאשם במבחן המאפיינים שבוצע לו, בכך שהתנדנד במבחן העמידה וכן נכשל במבחן ההליכה על הקו וכן במבחן הבאת האצבע לאף**. במועד האמור נהג הנאשם בקלות ראש בכך שנהג ברכב בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מירבית **90 קמ"ש במהירות 195 קמ"ש**.

3. בסמוך לביצוע העבירה נעצר הנאשם. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים. ביום **04.12.2023** הורה בית המשפט על שחרורו למעצר בית לילי, תחת פיקוח וערבויות, ועל פסילת רישיונו החל מיום **03.12.2023** ועד לתום ההליכים המשפטיים, ללא צורך בהפקדה. ביום **25.08.2024** בוטלו תנאי מעצר הבית הלילי, תוך הותרת יתר התנאים על כנם.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

4. לאחר שהמאשימה הודיעה כי עמדתה העונשית הינה למאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, בכפוף להתאמה, הודה הנאשם במיוחס לו ולבקשתו נשלח לבדיקת התאמה לריצוי מאסר בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות, אשר הוגשה ביום **10.06.2025**, הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות והוסברו לו תנאי הריצוי. בשאלת ההתאמה וההשמה ובהתאם לקבוע בסעיף 51(ב1) וכן בסעיף 51(ב1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), נמצא כשיר לבצע עבודות שירות ללא מגבלות.

עמוד 1 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

תסקיר שירות המבחן

5. הנאשם הופנה, לפי בקשתו, לשירות המבחן. ביום 09.05.2025 הוגש תסקיר המבחן בעניינו של הנאשם. התסקיר מבוסס על פגישה שקיים קצין המבחן עם הנאשם, על מידע שהתקבל בשירות המבחן מגורמי הטיפול המכירים את הנאשם במסגרת "התחלה חדשה" ועל מידע הקיים בשירות המבחן מהליך מעצר בתיק הנוכחי, בו הועמד בצו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.
6. מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 1-11, מתגורר בעיר בני ברק ומזה כחמש שנים עובד כחשמלאי מוסמך בחברת תרופות. עוד מצוין כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד בחינוך החרדי ובהמשך התגייס לשירות צבאי מלא בחיל האוויר, כאשר במסגרת שירותו הצבאי למד חשמלאות, תחום אשר המשיך לעסוק בו לאורך השנים כמו גם כיום.
7. במסגרת ההיסטוריה העבריינית והעבירה הנוכחית, צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולחובתו עבר תעבורתי שהתיישן. הנאשם שלל בפני שירות המבחן צריכת סמים. באשר לשימוש באלכוהול, מסר הנאשם לשירות המבחן כי החל מגיל 20 החל צריכת אלכוהול באירועים ובנסיבות חברתיות ותיאר כי לרוב לא הגיע למצב של איבוד שליטה.
8. שירות המבחן ציין כי במסגרת פיקוח המעצר בשירות המבחן וכן לצד השתתפותו בקבוצה טיפולית במסגרת "התחלה חדשה", ההתרשמות היא כי הנאשם הצליח להעמיק במוקדי הסיכון במצבו וכי תנאיו המגבילים חידדו עבורו את הבעייתיות בבחירותיו בכל הקשור לנהיגה תחת השפעת אלכוהול.
9. שירות המבחן מעריך בתסקירו כי גברה יכולתו של הנאשם להציב לעצמו גבולות, ובהתאמה חלה הפחתה בסיכון להישנות התנהלות פורצת גבולות מצדו במישור התעבורתי, ובפרט בהיותו תחת השפעת אלכוהול.
10. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בתחום ההתמכרויות במסגרת "התחלה חדשה", וכי מהתרשמותם צריכת האלכוהול על ידו אינה מוערכת כהתמכרותית, אם כי עושה "שימוש לרעה" באלכוהול, באופן שמשפיע על שיקול דעתו. עוד נמסר על ידי מנחה הקבוצה, כי הנאשם מגיע באופן קבוע ובזמן למפגשי הקבוצה שמתקיימים אחת לשבוע וניכר כי הדבר חשוב לו.
11. להערכת המנחה במסגרת "התחלה חדשה", הנאשם עבר תהליך חיובי, מצליח לדבר בפתיחות, לשתף במצבו וברקע לביצוע העבירה. להערכתו, הנאשם השיג המטרות הטיפוליות אשר הוצבו בעניינו. על כן הטיפול במסגרתם עתיד להסתיים בעתיד הקרוב.
12. בהתייחס לעבירות הנוכחיות, עולה כי הנאשם בוחן באופן ביקורתי את התנהגותו ומביע חרטה ובושה מאופן התנהלותו. עוד עולה, כי הנאשם מבטא אחריות למעשיו והבנה כי עליו לשאת בהשלכות מעשיו. כחלק מהפקת הלקחים פעל מיוזמתו לשינוי, על ידי פנייתו לקבלת טיפול הולם את צרכיו במסגרת פרטית, כשבמקביל הביע מוטיבציה להמשיך ולשתף פעולה עם המלצות טיפוליות של שירות המבחן.

עמוד 2 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

13. שירות המבחן מצייין עוד כי הוצע לנאשם להשתלב בקבוצת "תעבורה ואלכוהול" והוא הביע הסכמתו לכך. הנאשם הופנה לקבוצה זו והוא מצוי ברשימת המתנה.
14. שירות המבחן שקל בתסקירו את גורמי הסיכון לעבריינות וכן את גורמי הסיכוי לשיקום. מסקנתו היא כי הנאשם זקוק להמשך קשר טיפולי במסגרת שירות המבחן, אשר ישמש כגורם טיפולי מלווה, פיקוחי וסמכותי, שיסייע בהתמדתו בטיפול במסגרת קבוצת "תעבורה ואלכוהול". לכן המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו כאמור ייקח חלק בקבוצת "תעבורה ואלכוהול".
15. בנוסף צוין, כי לאור תפקודו החיובי של הנאשם ולאור העובדה שפנה מיוזמתו לטיפול וכן הביע מוטיבציה להמשך טיפול במסגרת שירות המבחן, סובר שירות המבחן כי ביצוע צו של"צ בהיקף של 200 שעות יש בו כדי להוות חלופת ענישה חינוכית ושיקומית אותה הנאשם יוכל לבצע למען אוכלוסייה נזקקת, וכי יהיה בכך כדי להפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות.
16. יש לציין כי הנאשם הגיש מטעמו "סיכום בדיקת התאמה לטיפול" מיום 12.05.2025 במסגרת "התחלה חדשה", אשר תאמה את האמור בתסקיר שירות המבחן.

ראיית המאשימה וטיעוניה לעונש

17. המאשימה הגישה תדפיס מידע פלילי-תעבורה בעניינו של הנאשם (מוצג "ת/1"). הנאשם נעדר עבר פלילי.
18. מתדפיס המידע הפלילי-תעבורה עולה כי לחובת הנאשם, אשר הוציא רישיון בשנת 2003, חמש הרשעות קודמות, אשר התיישנו בתאריך **13.09.2024**. הרשעתו האחרונה הינה מיום **14.09.2017**, בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים משכרים או משקאות משכרים, בגינה הוטלו על הנאשם פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 6 חודשים, קנס ועונשים מותנים. כמו כן, לחובתו הרשעה מיום 05.09.2011 בעבירה מסוג הזמנה לדין של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף ושלוש הרשעות בעבירות ברירת משפט, בהן הרשעה מיום 31.07.2005 בעבירת מהירות ועבירות נוספות.
19. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הפגיעה המשמעותית בערכים החברתיים, שעיקרם הוא שמירה על בטחון הציבור ושלום הציבור, על ידי מעשיו. לדבריו, הנאשם נהג ברכב במהירות כה גבוהה השוללת מהנהג את יכולת השליטה ברכב ואף נהג בשכרות, שהיא הגורם המרכזי לתאונות דרכים. בכך יצר סיכון ממשי למשתמשי הדרך, שאך בדרך נס לא התממש.
20. תוך הפניה לפסיקה, ציין ב"כ המאשימה כי בתי המשפט התייחסו לחומרת העבירה של נהיגה בשכרות, שכמוה "**כמכונת מוות**", וקבעו כי "**יש לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים**" (ר' עמ' 4 שורות 20, 18 לפרוטוקול הדיון מיום 02.07.25). לטענתו, המבוססת על אותה פסיקה, מתחם הענישה הנוהג בעבירת השכרות בה הורשע הנאשם נע בין פסילת רישיון נהיגה לתקופה בת 30

עמוד 3 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

- חודשים ועד מספר שנים, וכן בנסיבות חמורות בית המשפט גוזר מאסר בפועל לנהג שיכור, על מנת להילחם בתופעת השכרות בכבישים.
21. באשר לעבירת המהירות בה הורשע הנאשם, טען ב"כ המאשימה, תוך הפניה לפסיקה, כי בית המשפט מחויב להשית ענישה קשה, הכוללת כליאה ושליטת רישיון נהיגה, על מי שנוהג בדרך זאת, למען יראו עברייני התנועה וייראו. לטענתו, המבוססת על אותה פסיקה, מתחם הענישה מתחיל ממאסר בפועל ופסילה בת 24 חודשים לצד ענישה נלווית.
22. באשר לעברו התעבורתי של הנאשם, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם נוהג משנת 2003, ולחובתו יש הרשעות קודמות, אשר האחרונה בהן הינה נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. ב"כ המאשימה ביקש מבית המשפט לקחת בחשבון את השיקול של הרתעה אישית, שכן לטענתו מדובר בנאשם אשר נהג תחת השפעה בפעם השנייה ויש צורך להרתיעו מלבצע את אותה העבירה בפעם השלישית. על כן, לדבריו, אין מקום לענישה מקלה אלא לענישה צופה פני עתיד לצד ענישה משמעותית שיהיה בה כדי להרתיעו. בהקשר זה ציין ב"כ המאשימה כי בהתאם לחוות הדעת שנערכה בעניינו נמצא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי יש מקום שבית המשפט ישקול גם שיקול של הרתעת הרבים בבואו לגזור את דינו של הנאשם.
23. בנסיבות העניין עתר ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף האמצעי של המתחם ולהשית עליו את העונשים הבאים: מאסר למשך 9 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 5 שנים; מאסר על תנאי; פסילה על תנאי; וקנס.

ראיות הנאשם וטיעונו לעונש

24. ההגנה הגישה:
- א. מוצג "נ/1" – אישור העסקה מיום 12.05.25 מאת מעסיקתו של הנאשם, "מדיוסון פארמה בע"מ", לפיו הנאשם הינו עובד מקצועי ומסור המועסק אצל המעסיקה כ-5 שנים, ומצוין בו כי ככל שהנאשם יאלץ להיעדר מעבודתו, המעסיקה תיאלץ לשקול את סיום העסקתו.
- ב. מוצג "נ/2" – "סיכום בדיקת התאמה לטיפול" מיום 12.05.25 במסגרת ההליך השיקומי אותו הנאשם באופן פרטי במרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיות עוברי חוק "התחלה חדשה", אשר גיבשה המלצה לענישה מתאימה והמשך טיפול לנאשם.
- ג. מוצג "נ/3" – אישור מיום 31.05.15 על שירות סדיר בצבא ההגנה לישראל.
25. בפתח דבריו טען ב"כ הנאשם כי אין להתייחס לעברו הפלילי-תעבורתי של הנאשם, בשל כך שהתיישן, וכי הגשתו מנוגדת להנחיית היועמ"ש, לפיה אין להציג רישום פלילי שהתיישן, אלא באישור חריג ובמקרים יוצאי דופן.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

26. ב"כ הנאשם התייחס בהרחבה לתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו. ציין כי התרשמות שירות המבחן היא שהנאשם הבין את הבעייתיות בשתיית אלכוהול וכי גברה יכולתו להציב גבולות.
27. ב"כ הנאשם, עמד על כך שהנאשם החל לעבור הליך שיקומי בחודש פברואר 2024 בתחום ההתמכרויות, כאשר התמיד והגיע למפגשי קבוצה אחת לשבוע. עוד טען, שהדבר חשוב לנאשם ואף ציין כי הנאשם **"השתלב היטב דיבר בפתיות ובכנות, שיתף את מצבו לקבוצה עבר תהליך חיובי הוא השיג את מטרת הטיפול"** (ר' עמ' 5-6 בשורות 1-33 לפרוטוקול הדיון מיום 02.07.25).
28. תוך כך, ציין ב"כ הנאשם כי שירות המבחן מעריך שהנאשם מבטא אחריות למעשיו וכי הנאשם ביוזמתו פעל לשינוי על ידי פניה לטיפול באופן פרטי. ב"כ הנאשם טען כי ההליך המשפטי המתנהל נגדו מהווה גורם מרתיע.
29. עוד ציין ב"כ הנאשם כי שירות המבחן התרשם שהנאשם זקוק להמשך טיפול בשירות המבחן ולכן שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן וצו של"צ בהיקף של 200 שעות לתקופה בת שנה במסגרת חשמלאות ושיפוצים, זאת לאור תפקודו החיובי של הנאשם, לאור פנייתו מיוזמתו לקבלת טיפול וכן לאור המוטיבציה שהראה.
30. לעניין פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בסך הכללי של שנתיים שכבר ריצה הנאשם, זאת בשים לב לאמור במכתבה של המעסיקה (מוצג "נ/1").
31. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי וכן ללא עבר פלילי-תעבורתי מכל סוג, וכי יש לקחת בחשבון את התהליך השיקומי אותו הוא עובר, את ההודיה שלו בעבירות בגינן הוגש נגדו כתב אישום ואת החיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד ציין כי הנאשם התנדב בחמ"ל של חברת "מדיסון פארמה" לסיוע במאמץ המלחמתי, תוך שהעביר חוגים לילדים בהתנדבות.
32. ב"כ הנאשם הפנה לסעיף 40 לחוק העונשין לפיו רשאי בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם הענישה הנוהג, אם מצא כי הנאשם השתקם או אם יש סיכוי כי ישתקם. ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יחרוג לקולא ממתחם הענישה וזאת נוכח השיקום שעבר הנאשם ולאור התרשמות שירות המבחן, זאת לצד הליך שיקומי פרטי שעובר הנאשם.
33. תוך הפניה לפסיקה, ציין ב"כ הנאשם כי המוטיבציה של הנאשם להשתקם וכן השתלבותו בהליך השיקומי תומכים בחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. לכן לטענתו יש לחרוג לקולא ולאמץ את עמדת שירות המבחן תוך המשך הטיפול.
34. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, נשוי ואב לארבעה ילדים, עובד בעבודה נורמטיבית כאשר עול הפרנסה מוטל עליו ולכן ענישה מידתית שיקומית של שירות לתועלת הציבור וצו מבחן מהווה עונש ראוי בנסיבות המקרה. על כן ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות ופסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים.

עמוד 5 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

35. ב"כ הנאשם ביקש כי ככל שבית המשפט ימצא כי יש מקום להשית עליו עונש קנס, יטיל עליו עונש מידתי ונמוך.

דיון והכרעה

הכללים לגזירת העונש

36. חוק העונשין קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבצע בבואו לגזור את עונשו של הנאשם. **בשלב ראשון**, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **בשלב שני**, על בית משפט לבחון את קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, בשל קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי**, בו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

37. יצוין כי כתב האישום בו הורשע הנאשם כולל שלוש עבירות שהתבצעו באירוע אחד. לפיכך, בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק העונשין, אקבע מתחם עונש הולם כמתחם כולל לכלל העבירות.

חומרת העבירות ומתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם

38. **עבירה של נהיגה בשכרות**, הינה עבירה חמורה אשר הוגדרה כ- "פצצה מתקתקת" העלולה להפיל חללים בציבור המשתמש בדרכים, בקרב הנוסעים ברכב, ואף לפגוע בנוהג עצמו", על כן, ביקש המחוקק לשלוח מסר ברור, מסר האומר כי על מי שנוהג בשכרות, לדעת שהוא יענש בחומרה בגין כך (ע"פ 5456/11 **יונתן שנור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.07.11)).

39. לזאת יש להוסיף, כי מי שנוהג בקלות ראש וחורג באופן קיצוני ממהירות הנהיגה המותרת מציב סיכון גדול לחייו ולחיי יתר המשתמשים בדרך. פשיטא כי יכולתו של הנהג להבחין בסיכונים בדרך ולהתמודד עמם כהלכה, בעודו נוהג במהירות שכזאת, מוגבלת ממש. מהירות מופרזת קיצונית מגדילה את הסיכון לאובדן שליטה פתאומי, אי התאמה בין מהירות הנהיגה לתנאי הדרך, הגדלת מרחק הבלימה במקרה של בלימת חירום וגרימת נזק הרסני במקרה של תאונת דרכים.

40. בית המשפט העליון קבע, כי נהג העולה על הגה ונוהג במהירות מופרזת, תוך חריגה גבוהה מן המהירות המותרת, עושה זאת במודעות ובחוסר אחריות תוך נטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת תוצאה קטלנית. נהג זה מזלזל בחוק ובחיי אדם, מסכן את המשתמשים בדרך ויש להחמיר עמו (ר' רע"פ 1901/13 **אסף אופיר נ' מדינת ישראל**, 07.04.13, פורסם בנבו).

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

41. יפים לענייננו דבריו של בית המשפט (כב' השופט נעם סולברג) ברע"פ 5250/12 **מחמד אבו גוידר נ' מדינת ישראל** (14.01.13, פורסם נבו), פסקה 7, כך: "נהיגתו במהירות של 195 קמ"ש (מהירות "קצה" בגימטריא) מלמדת על טרורף הדעת. ישוב הדעת יבוא לו, למבקש, יש לקוות, במהלך ישיבה של 4 חודשים מאחורי סורג ובריח. אין זו דרך השגרה, להורות על כליאתם של עברייני תעבורה, כשבפועל לא נגרם נזק לרכוש ולא פגיעה בגוף, אבל בכגון דא עלינו להקדים תרופה למכה. המהירות, הסכנה, העבר התעבורתי, אי-לקיחת האחראיות, מחייבים ענישה משולבת וקשה, בדיוק כזו שנקטה כלפי המבקש: כליאה ושליטת רישיון נהיגה."
42. **הערכים המוגנים שנפגעו** בעבירות אותן ביצע הנאשם הם קדושת החיים ושמירה על חיי אדם ועל שלמות הגוף והנפש של ציבור משתמשי הדרך.
43. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** הינה במקרה זה ברמה גבוהה במיוחד. בהתאם להודאתו, הנאשם נהג **בקלות ראש**, במהירות של **195 קמ"ש** בדרך שאינה עירונית, עם שטח הפרדה בנוי, בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש בלבד. **מהירות נהיגתו חרגה ב-105 קמ"ש מהמהירות המותרת של 90 קמ"ש, היינו בכ-121% מעל זו שהותרה בדרך בה נהג!** אם לא די בכך, נהג הנאשם בהיותו שיכור, כאשר בדוגמה של אוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו **644 מיקרוגרם**, היינו **כמעט פי שלושה מהמותר**. לא בכדי אף **נכשל בשלושה מדדים מהותיים במבחן המאפיינים שנערך לו**, עובדה המלמדת גם היא על הסיכון העצום אותו העמיד את עצמו ואת הציבור בנהיגתו.
44. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי, מחד גיסא, לאלו: ביצוע העבירות ברכב פרטי בכביש מרכזי; רמת המהירות החריגה והמסוכנת בה נהג הנאשם, המלמדת על טרורף הדעת; רמת השכרות הגבוהה בה היה מצוי הנאשם בעת ביצוע העבירות וחוסר יכולתו לשלוט כדבעי ברכב, הנלמד מכישלונו במבחן העמידה, במבחן ההליכה על הקו וכן במבחן הבאת האצבע לאף. ניתן לומר, כי אך בדרך נס לא התממשה הסכנה הגבוהה בה העמיד הנאשם את עצמו ואת הציבור ולא נגרמה תאונת דרכים קשה. מאידך גיסא, נתתי דעתי לכך שבסופו של יום העבירות לא גרמו לנזקים לגוף או לרכוש, אף כי כאמור עלול היה להיגרם נזק רב מביצוען.
45. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי על נאשמים שהורשעו **בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת קיצונית (ללא עבירות נלוות חמורות)** הוטלו עונשים במנעד רחב: ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושטו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, לתקופה של מספר חודשים, בנוסף לעונשי פסילה של מספר שנים, מקום בו המעורבות בתאונה קטלנית אשר יכולה לגבות חיי אדם היא רק שאלה של מזל. מנגד, ברף התחתון, מצויים מקרים בהם על אף המהירות המופרזת מצא בית המשפט שלא לשלוח את הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח. במקרים אלו, שברף התחתון, נגזר מאסר בעבודות שירות או אף מאסר מותנה בלבד ואף עונש הפסילה בפועל נמדד לעיתים בחודשים ולא בשנים. על הענישה הנוהגת ניתן ללמוד, בין היתר, מפסקי הדין הבאים:
- ברע"פ 5250/12 **מחמד אבו גוידר נ' מדינת ישראל** (14.01.13, פורסם נבו) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של נהיגת רכב במהירות של **195 קמ"ש** במקום מהירות מקסימאלית של **90 קמ"ש** המותרת במקום. נגזרו עליו העונשים הבאים: **מאסר לתקופה של 4 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה מלקבל או מלהחזיק**

עמוד 7 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

רישיון נהיגה לתקופה של 6 שנים, פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 למשך 3 שנים, קנס בסך 2000 ₪. במסגרת ערעור בתיק צומצמה תקופת הפסילה ל- 50 חודשים, נוכח גזירת עונש המאסר בפועל. נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

רע"פ 1901/13 אסף אופיר נ' מדינת ישראל, 07.04.13, פורסם (נבו) – הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, ברכיבה על אופנוע במהירות של 236 קמ"ש בדרך לא עירונית, כאשר המהירות המרבית המותרת בה הינה 90 קמ"ש. בית משפט לתעבורה גזר עליו ששה חודשי מאסר לריצוי בפועל, וקבע כי אין מקום להמירם בעבודות שירות; ששה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים; קנס בסך 5,000 ש"ח או חמישים ימי מאסר תמורתו; ופסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של עשר שנים בפועל. בית המשפט שלערעור אישר את מסקנת בית משפט קמא, לפיה מהירות נסיעתו של המבקש מעידה על קיומו של יסוד נפשי מסוג מחשבה פלילית או רשלנות, וקבע כי היה מקום להשית עליו עונש מאסר, מכוח סעיף 22(ג) לחוק העונשין, הגם שהעבירה בה הורשע הינה מסוג אחריות קפידה. יחד עם זאת, ולאחר שבחן את מדיניות הענישה בעבירות דומות, סבר בית המשפט המחוזי, כי, מכוח עקרון אחידות הענישה, יש מקום להקל בגזר דינו של המבקש. לאור זאת, הועמד עונש המאסר בפועל על תקופה של שלושה חודשים ויום, ומשך תקופת פסילת רישיון הנהיגה קוצר ל- 60 חודשים. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7472/15 סמי אבו עראר נ' מדינת ישראל (08.11.15) - הורשע נאשם אשר נהג ברכבו הפרטי במהירות של 199 קמ"ש, במקום בו המהירות הוגבלה על פי חוק ל- 110 קמ"ש. בערכאה ראשונה הושתו עליו העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 3 חודשים; פסילה מלקבל, או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים בפועל; 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל, או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים ו-10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, בתנאי שהמבקש לא יעבור עבירה שהורשע בה, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה. בבית המשפט המחוזי הופחת עונשו ל 60 ימי מאסר בפועל ו-4 שנות פסילה בפועל. יתר רכיבי העונש נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה. יצוין כי במקרה זה כלל עברו התעבורתי של הנאשם 130 עבירות קודמות, כאשר 35 מתוכן הינן עבירות של נהיגה במהירות מופרזת.

עפ"ת (ב"ש) 8825-02-14 אבו עסא נ' מדינת ישראל (26.05.14) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, במהירות של 202 קמ"ש, במקום בו המהירות המקסימאלית המותרת הייתה 100 קמ"ש. הושתו על הנאשם העונשים הבאים: 4 חודשי מאסר בפועל, 6 שנים פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים, וקנס בסך 1,000 ₪. הערעור נדחה.

עפ"ת (מרכז) 25617-06-14 מאמון אעלמי נ' מדינת ישראל (30.12.14) - הנאשם הורשע בנהיגה במהירות מופרזת של 200 קמ"ש בדרך בה המהירות המותרת היא 110 קמ"ש. הושתו על הנאשם העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 60 ימים, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים,

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

קנס כספי בסך 3000 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 36 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים. הערעור נדחה.

עפ"י (מרכז) 61635-03-16 **כהן יובל נ' מדינת ישראל** (13.07.16) - הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה במהירות של **189 קמ"ש** במקום בו המהירות המרבית הינה **90 קמ"ש**. על הנאשם הוטו 6 חודשי מאסר על תנאי וזאת לתקופה של 3 שנים, **12 חודשי פסילה**, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪. בדחותו את הערעור "מכל וכל" ציין בית המשפט כי "בית משפט קמא עמד על מתחם הענישה הכולל מאסר (שלא התבקש בענייננו), ופסילה לתקופה שבין שנה וחצי לבין 5 שנים) ובעונש הפסילה לשנה אחת הקל במידה רבה עם הנאשם. במיוחד כך, לנוכח חומרת העבירה של נהיגה "מטורפת" והסיכון הרב שבצידה מחד גיסא, והעונש ההולם שהיה צריך לדעת בית משפט קמא לכלול גם מאסר בפועל."

עפ"י (ת"א) 56226-04-18 **בר-אל דוד נ' מדינת ישראל** (08.10.18) - נדחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב במסגרתו הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת של **177 קמ"ש** במקום בו המהירות המרבית היא **90 קמ"ש**. על הנאשם הוטו **21 ימי מאסר בפועל**, קנס בסך 7,000 ₪ או 70 ימי מאסר בתמורתו ופסילה לתקופה של 20 חודשים וכן פסילה ומאסרים מותנים. בדחותו את הערעור פסק בית המשפט כי "נהג הנהוג במהירות טיסה העולה כמעט כפול מהמהירות המותרת עושה זאת ביודעין. נהג כזה יודע שהוא מסכן את חייו ואת חיי המשתמשים בדרך ובנסיבות כאלה גזירת דין של פסילה ממושכת, קנס גבוה ואף מאסר קצר כפי שהוטל על-ידי בית משפט קמא הינה ענישה הולמת ומתחייבת."

46. במקרה שלפנינו, הורשע הנאשם בנהיגה במהירות מופרזת קיצונית, החורגת ב-105 קמ"ש מהמהירות המירבית המותרת של 90 קמ"ש. נהיגה במהירות שכזאת אינה נעשית בהיסח הדעת והיא מעידה על מודעות. יתר על כן, הנאשם הורשע לפי הודאתו גם בנהיגה בקלות ראש, כתוצאה מאותה נהיגה. בכך יצאה המאשימה ידי חובתה בהוכחת יסוד נפשי של מחשבה פלילית או רשלנות, המקימה יסוד להשתת עונש מאסר בפועל בצד רכיבי ענישה משמעותיים אחרים.

47. כאמור, לעבירה האמורה חברה עבירה חמורה של **נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור (אויר נשוף)**, **לפי סעיף 3)62 לפקודת התעבורה**. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי ככלל, על נאשמים שהורשעו בנהיגה ברכב בהיותם שיכורים, הוטלו עונשים הנעים מפסילת המינימום הקבועה בחוק (סעיף 39א לפקודת התעבורה), בת 24 חודש, ומאסר על תנאי ועד פסילה ממושכת ומאסר בפועל, בצד עונשים נלווים, בהתאם לנסיבות המעשה והעושה, תוך שבתי המשפט החמירו מקום בו בעברו של המורשע הרשעה בעבירה דומה. על הענישה הנוהגת ניתן ללמוד, בין היתר, מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 3343/04 **יעקב נפתזי נ' מדינת ישראל** (נבו 16.05.2004) – בית המשפט לתעבורה הרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, כשריכוז האלכוהול שנמדד בליטר אוויר נשוף עמד על **585 מיקרוגרם**. בית המשפט המחוזי אימץ את דעת בית משפט קמא שגזר על הנאשם **פסילת מינימום בת שנתיים**; **מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך שנתיים**; פסילה על תנאי; קנס. בקשת רשות ערעור נדחתה.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

רע"פ 444/08 **משה יוסף נ' מדינת ישראל** (נבו 21.1.2008) – המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה בשכרות וכן בעבירה של נהיגה שעה שרישיון הנהיגה פקע פחות משישה חודשים לפני מועד העבירה. המבקש הורשע זמן קצר לפני הגשת כתב האישום בעבירה נוספת של נהיגה תחת השפעת אלכוהול כאשר נתפס נוהג ברכב כשמידת האלכוהול בדמו הינה 795 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף והושתו עליו קנס; פסילת רישיון נהיגה למשך 7 חודשים, מאסר מותנה ופסילה על תנאי. לפי כתב האישום השני, נתפס המבקש נוהג ברכב, שמידת האלכוהול בדמו, לפי בדיקת נשיפה, הייתה 940 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אוויר נשוף. בית משפט לתעבורה הרשיע את המבקש וגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של שנה; מאסר על תנאי בן 15 חודשים לתקופה של 3 שנים; פסילת רישיון נהיגה למשך 18 חודשים; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים וזאת על תנאי למשך 3 שנים; קנס. בית משפט לתעבורה התייחס לכך כי המבקש לא למד לקח ותוך פרק זמן קצר, החליט לנסוע שוב, כשהוא שיכור. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי והפחית את תקופת המאסר שהוטלה על המבקש לתשעה חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר יתר חלקי גזר הדין נותרו בעינם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 2508/11 **רומן סמולנסקי נ' מדינת ישראל** (נבו 31.3.2011) –נדון ערעורו של נאשם שהורשע בנהיגה בשכרות בכמות של 1145 מק"ג בליטר אוויר נשוף. הנאשם הורשע בעבירה דומה של 7 שנים קודם לכן. בית המשפט לתעבורה השית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, פסילה בפועל של 40 חודשים והתחייבות כספית. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ל- 4 חודשי מאסר בפועל. הערעור על פסק הדין נדחה. יפים לעניינו דברי כב' השופט ג'ובראן שם: "המבקש נתפס כאשר בגופו כמות גדולה במיוחד של אלכוהול, כפי ארבעה מהמותר, והוא אף נכשל בבדיקת המאפיינים שנערכה לו. בנסיבות אלה מקובלת עלי מסקנתו של בית המשפט המחוזי לפיה רק בנס לא הסתיים האירוע באסון ובנפגעים בנפש או ברכוש. עוד יש לציין כי המבקש נתפס בעבר כאשר הוא נוהג בשכרות וכאשר בגופו כמות דומה של אלכוהול לזו שנמצאה במקרה זה. בנסיבות אלה נראה כי המבקש לא הפנים את החומרה במעשיו ולא נרתע מלחזור ולנהוג בשכרות אף לאחר שנתפס והורשע".

רע"פ 5094/12 **מוחמד חטיב נ' מדינת ישראל** (נבו 8.7.2012) - הנאשם הורשע בבית המשפט לתעבורה, לאחר ניהול הוכחות, בכתב אישום המייחס לו שתי עבירות של נהיגה בשכרות (במהלך לילה אחד) ועבירה של נהיגה בקלות ראש והושתו עליו העונשים הבאים: פסילת רישיון בפועל למשך 30 חודשים; מאסר ופסילה על תנאי; קנס; התחייבות שלא לעבור עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה בפסילה. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על פסק-הדין נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 9272/12 **צחי טננצפף נ' מדינת ישראל** (נבו 2.1.2013) – בית משפט לתעבורה הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, בעבירת השכרות לאחר שבבדיקה שנערכה לו במכשיר "הינשוף" נמצא בגופו **520 מיקרוגרם** אלכוהול לליטר אוויר נשוף. בית המשפט לתעבורה ציין, כי מתחם הענישה ההולם את העבירה בה הורשע המבקש, נע בין 24 ל-36 חודשי פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, ולבסוף, השית על המבקש עונש של פסילה בפועל לתקופה של 28 חודשים; מאסר על תנאי למשך 3 חודשים; פסילה על תנאי למשך 6 חודשים; קנס; והתחייבות. ערעור אשר הוגש על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

עמוד 10 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

רע"פ 4491/14 **דניאלוב סורן נ' מדינת ישראל** (נבו, 29.06.2014) - המבקש הורשע, ע"פ הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול. בימ"ש לתעבורה גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, באופן שאיננו חורג מהסדר הטיעון, ו- 54 חודשי פסילה, בצד עונשים נלווים, חרף הליך השיקום המשמעותי אותו עבר. ערעור המבקש על חומרת העונש נדחה ע"י ביהמ"ש המחוזי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3032/22 **ולדימיר נוביק נ' מדינת ישראל** (נבו 30.5.2022) – הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בכתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, זאת לאחר שנמצא בבדיקת נשיפה שנערכה לו כמות של **1320 מיקרוגרם אלכוהול** בליטר אחד של אוויר נשוף. בית משפט לתעבורה גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים; 36 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל; 6 חודשי פסילה על תנאי וזאת למשך 3 שנים; קנס. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ת (מחוזי ת"א) 8026-07-14 **אברהם יריב נ' מדינת ישראל** (נבו 15.7.2014) – המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה בשכרות, זאת לאחר שבבדיקת ינשוף נמצא שבכל ליטר אוויר נשוף נמצאו **700 מיקרוגרם אלכוהול**. על פי עובדות כתב האישום, המערער נהג על אופנוע כשהוא שיכור כלוט, כשהתנהגותו רדומה ועיניו אדומות. משנערכו לו מבחני ביצוע התנדנד בעמידה ובהליכה. בית המשפט ציין כי זוהי הפעם השנייה מזה 3 שנים שהנאשם הורשע בעבירת השכרות. בית המשפט לתעבורה גזר על הנאשם פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 36 חודשים וכן ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. המערער הגיש ערעור על חומרת העונש. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בקובעו: "קשה לי לקבל את הטענה שמי שנהוג פעם שנייה תוך שלוש שנים בשכרות הוא אדם נורמטיבי. מדובר במי שלוקח לידיו באופן פוטנציאלי את חייו שלו ואת חייו של האחרים על הכביש, גורם לסכנה חמורה ומיידית בחיי אדם". בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה בעבירות שכרות כה חמורות כשאין נעברות בפעם הראשונה, בנסיבות מקרה זה, של נהיגה במצב רדום, ברף העליון שלו כולל גם עונש מאסר בפועל, כאשר במקרה זה הסתפק בית המשפט לתעבורה בעונש מאסר בעבודות שירות. לאור זאת, הערעור נדחתה.

עפ"ת (מחוזי חי') 9421-11-21 **מוסטפא מלכא נ' מדינת ישראל** (נבו 15.11.2021) – בית המשפט לתעבורה הרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, זאת לאחר שבבדיקת "הינשוף" שביצע הנאשם נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו **149 מיקרוגרם**. בית משפט לתעבורה השית על הנאשם עונשים הכוללים 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים בתנאי שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה תחת השפעת סמים; פסילה בפועל מלנהוג לתקופה של 24 חודשים; פסילה מלנהוג על תנאי לתקופה בת 3 חודשים למשך 3 שנים; קנס. ערעור אשר הוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

48. לענייננו, מתאים גם גזר הדין בעניין רע"פ 378/13 איברהים חאג יחיא נ' מדינת ישראל (נבו, 27.1.2013). במקרה זה, הוגשו כנגד הנאשם שני כתבי אישום. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב האישום הראשון אשר ייחס לו עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, בגין נהיגה ברכב במהירות של 178 קמ"ש, מקום שבו המהירות המירבית המותרת היא 90 קמ"ש (88 קמ"ש מעל המהירות המרבית המותרת בחוק). בית משפט לתעבורה השית על המבקש פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה של 18 חודשים; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים; מאסר מותנה לתקופה של חודשיים וזאת למשך 3 שנים; וקנס. כמו כן, בית המשפט הרשיע את הנאשם, על פי הודאתו, גם בכתב האישום השני, אשר ייחס לנאשם עבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שסירב לתת דגימה של אוויר נשוף לפי דרישת שוטר. בגזר דינו עמד בית המשפט לתעבורה על נסיבותיו האישיות של המבקש, על עברו התעבורתי שאינו כולל "עבירות המצויות ברף הגבוה של דיני התעבורה", וקבע כי אין להטיל על המבקש עונש של מאסר לריצוי בפועל. לאור האמור, השית בית המשפט לתעבורה על הנאשם את העונשים הבאים: קנס; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, במצטבר לכל פסילה אחרת; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים; חודשיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים; וקנס. ערעור על קולת העונש התקבל בבית המשפט המחוזי, אשר קיבל, באופן חלקי, את הערעור והטיל בנוסף ליתר העונשים אשר הוטלו על הנאשם, גם עונש מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

49. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לצבר העבירות החמורות בתיק זה, בנסיבות ביצוע המתוארות ומידת פגיעתן הגבוהה בערכים המוגנים, בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת שתוארה, נע ממאסר של 6 חודשים ועד 12 חודשי מאסר, פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה בין 3 שנים ל-6 שנים וענישה נלווית.

העונש הראוי לנאשם

50. בהתאם להוראת סעיף 40א לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבותיו האישיות והמיוחדות של הנאשם, שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. בכלל זאת, רשאי בית המשפט להתחשב באלו: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשתו; נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה; שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; עברו הפלילי של הנאשם או העדרו.

51. בהתאם להוראת סעיף 40ד לחוק העונשין, רשאי בית המשפט אף לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, זאת אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, ובכפוף לסייג הקבוע בס"ק ב', החל כאשר היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה (ראה בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל (פורסם נבו, 14.07.13)).

עמוד 12 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

52. במקרה דנן, נוכח חומרתו היתרה של מעשה העבירה, המשלב נהיגה בקלות ראש, במהירות מופרזת קיצונית, המלמדת על טירוף הדעת, יחד עם שכרות ברמה גבוהה וכישלון במבחן המאפיינים, מצאתי כי אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לסטייה מהמתחם, חרף הליך השיקום המתואר בתסקיר. לטעמי, תוצאה לפיה יימנע בית המשפט מהטלת עונש מאסר, בנסיבותיו של מקרה זה, אינה סבירה ותפגע לא רק בהרתעת הנאשם, שזו לו עבירת שכרות שנייה מסוגה, כי אם תביא גם לפגיעה קשה בהרתעת הרבים מפני ביצוען של עבירות חמורות ומסכנות חיים כגון אלו בהן הורשע הנאשם.

53. כפי שנפסק אך לאחרונה, בעפ"ת (מחוזי י-ם) 68677-02-25 **עבידייה נ' מדינת ישראל** (21.09.2025, לא פורסם), "...הסמכות לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, היא סמכות שבשיקול דעת ובית המשפט אינו מחויב לעשות בה שימוש, גם אם מדובר בנאשם שהשתקם (ע"פ 2935/19 **משהראוי נ' מדינת ישראל**, 24.10.2019). עוד ראוי לשוב ולהזכיר, כי תהליך שיקומי אינו יכול לשמש מילת קסם שהנוקב בה זוכה באופן אוטומטי להקלה בעונש, וכי שיקולי שיקום אינם חזות הכל. מדובר בשיקול אחד מיני רבים שבית המשפט נדרש לשקול בכואו לגזור את הדין. גם המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט. בית המשפט היושב בדין, הוא הנדרש לשקול את נסיבות ביצוע העבירה ואת נסיבותיו הפרטיות של הנאשם, כמו גם שיקולים נוספים, בכדי ענישה הולמת וראויה. פעם אחר פעם נקבע כי יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחם העונש ההולם, ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו (ראו: רע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל**, 26.5.2005; ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, 27.4.2022; ע"פ 3728/28 **מסאלחה נ' מדינת ישראל**, 9.8.2022; ע"פ 2421/21 **ברמי נ' מדינת ישראל**, 7.7.2022)."

54. יחד עם זאת, לא אתעלם מהליכי השיקום אותם נקט הנאשם ואלו יובאו בחשבון בקביעת מיקומו בתוך מתחם הענישה.

55. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- לקיחת האחראיות והודאת הנאשם במיוחס לו, תוך חסכון בזמן שיפוטי;
- נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כפי שפורטו בטיעוני ההגנה ובתסקיר שירות המבחן;
- תקופת הימצאותו של הנאשם בתנאים מגבילים ופסילת רישיונו עד לתום ההליכים המשפטיים;
- הליכי שיקומו כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן ובחוות הדעת מטעם "התחלה חדשה";
- העדרו של עבר פלילי;
- בהתייחס לעברו התעבורתי – מחד גיסא הבאתי בחשבון כי הורשע ביום 14.09.2017, כשש שנים טרם ביצוע העבירה בתיק זה, בעבירה דומה של נהיגה תחת השפעת סמים או משקאות משכרים, כך שזו לו עבירה שנייה מסוגה. מאידך גיסא, הבאתי בחשבון את התיישנותה של העבירה ביום 13.09.2024 (כשנה לאחר ביצוע העבירה אך טרם גזירת דינו

עמוד 13 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

של הנאשם). בהקשר זה יוער כי לפי הוראת סעיף 40א(11) לחוק העונשין רשאי בית המשפט להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם (או העדרו) בגזירת העונש המתאים לנאשם; וכמו כן, בהתאם לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, תשע"ט-2019, בית המשפט מנוי על הגופים הרשאים לקבל מידע מהמרשם הפלילי עד תום תקופת המחיקה שעה שהגילוי מהותי לנושא הדיון (סעיף 2(6)א) לתוספת הראשונה). לפיכך בית המשפט רשאי לתת דעתו להרשעת הנאשם בעבירה שהתיישנה, כל עוד טרם נמחקה מהמרשם. עם זאת, בית המשפט יבחן את השפעת חלוף הזמן וההתיישנות העבירות על משקל העבר הפלילי. כך נעשה במקרה דנן.

56. לאור האמור לעיל, ובפרט בשים לב לשיקום אותו עבר הנאשם, מצאתי כי חרף הרשעתו הקודמת בעבירה דומה, יש למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה. כך אני עושה.

57. בקביעת רכיב המאסר נתתי דעתי לכך שהמאשימה עתרה למאסר שירוצה בעבודות שירות וכי הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בדרך זאת.

58. בקביעת רכיב הפסילה נתתי דעתי לעובדה שרישיונו של הנאשם נפסל במסגרת הליך המעצר בתיק הקשור מיום 03.12.2023 ועד לתום ההליכים המשפטיים.

59. בקביעת רכיב הקנס נתתי דעתי למצבו הכלכלי הנוטען של הנאשם ולהשפעת תקופת המאסר, אותה ירצה בעבודות שירות, על הכנסתו.

60. **בהתחשב בכל האמור לעיל, אני זנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

(1). **תשלום קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם לא יאוחר מיום 15.02.2026.**

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הקנס. היתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, הכל כפוף לעיקול אם ישנו.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

- (2) פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים, שתימנה מיום 03.12.2023.
הנאשם פטור מהפקדת רישיון נהיגה.
יובהר כי ימי מאסרו של הנאשם בתיק זה לא יובאו במניין ימי הפסילה.
תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.
- (3) פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים ממועד גזר הדין.
- (4) אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 6 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.
הממונה על עבודות שירות יקבע לא יאוחר מיום 23.11.2025 מועד חדש להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו. המועד שייקבע יהיה לא לפני יום 24.12.2025.
על הנאשם להתייצב במועד שייקבע, עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות יחידת ברקאי – עבודות שירות – שלוחת מרכז- סלמה, 53 תל אביב- בניין משרד הפנים לצורך קליטה והצבה.
תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.
- (5) אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין, אם יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה וגם או נהיגה בשכרות וגם או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או סמים וגם או נהיגה במהירות של 70 קמ"ש ומעלה מעל המהירות המרבית המותרת.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ו, 10 נובמבר 2025, במעמד הנוכחים

מיכל שביט, שופטת

עמוד 15 מתוך 16

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 נובמבר 2025

פ"ל 194-12-23 מדינת ישראל נ' שלום

עמוד 16 מתוך 16